

den anden Side ses der ikke Grund til her at opstille yderligere Indskrænkninger eller Forbud, og der er følgelig heller ikke for saa vidt Anledning til at optage særlige Bestemmelser i Lovforslaget.

Ad 30) Der synes at være lige saa god Grund til at skride ind mod aabenbare Omgaaelser af Loven i Byerne som paa Landet.

Ad 31) Der bør formentlig ikke gives Adgang til at forbyde Udsækning af stærke Drikke om Søndagen — selv blot en Del af Dagen —, idet et saadant Forbud i store Kredse vil blive følt som et meget trykkende Baand.

Ad 32) De paagældende Ord er efter § 30, sidste Stykke, overflødige.

Ad 33) Forslaget grundes paa, at der efter Retsplejelovene ikke mere findes nogen Sondring mellem offentlige og private Politisager.

Ad 34) En Anmelders Adgang til at faa Underretning om, hvad der er foretaget i Anledning af hans Anmeldelse, bør være den samme ved Overtrædelser af Beværterloven som ved andre Forbrydelser og Forseelser, jfr. herved Retsplejelovens § 305. Der ses derfor ingen Grund til at optage særlige Bestemmelser i saa Henseende i Lovforslaget.

Ad 35) Se ad 33.

Ad 36) Det kan ikke anbefales at indføre Kommuneafstemninger i Spørgsmaal vedrørende denne Lov. De paagældende Afgørelser bør træffes af de kommunale Raad, som afgør alle andre Kommunerne vedrørende Spørgsmaal, deriblandt ogsaa saadanne, som har den største Betydning for Borgernes Ve og Vel. Ved at lægge Afgørelsen i Kommunalbestyrelsens Haand vil man opnaa en ganske anderledes Sikkerhed for en alsidig og lidenskabsløs Afgørelse end gennem en Kommuneafstemning. Der er formentlig intet at sige til, at Beværtnings- og Ædruelighedsspørgsmaal ligesom andre vigtige Spørgsmaal kan komme til at spille en Rolle ved Kommunevalgene, men derimod vil en Kommuneafstemning alene om et

saadant Spørgsmaal med tilhørende hidsig Agitation kunne virke meget uheldigt.

Ad 37—38) Man kan i meget slutte sig til de Betragtninger, der er fremsat af Mindretallet under Nr. 36. Men da man ikke ønsker at faa Ædruelighedsspørgsmaalet for stærkt frem med Valgene (baade de kommunale og de politiske), kan man gaa med til at lade et enkelt Spørgsmaal (Bevilling i § 16) blive gjort til Genstand for en Afstemning i Kommunerne, saa meget mere som Afstemning allerede nu har fundet Sted uden at være lovfæstet, og vi finder en saadan Tilstand uheldig baade for Befolkningen som for den næringsdrivende. Men skal en saadan Afstemning have nogen virkelig og bindende Betydning, maa der møde et Tal, som viser, at der staar en virkelig Folkevillie bagved. Vi stiller derfor Ændringsforslagene Nr. 37 og 38, der er i Overensstemmelse med Ædruelighedskommissionens Flertals Forslag, kun at Procenten er hævet fra 25 til 35. Forskellen paa de to Forslag beror kun paa, at et Medlem af Mindretallet (Ejsing) gør de nysnævnte Betragtninger gældende ogsaa med Hensyn til Handel (§ 27), idet de mange Udsalg kan være mindre heldige for Ædrueligheden, hvorfor en Afstemning under samme Betingelser som foran anført kan anbefales.

Ad 39 og 41) Forslagene er overensstemmende med Ædruelighedskommissionens af Lovforslaget forladte Affattelse, hvorfor der henvises til Udtalelserne i Ædruelighedskommissionens Betænkning.

Ad 40) Følger af Forslaget under 4.

Ad 42) Forslaget gaar kun ud paa at rette en Uagtsomhedsfejl i Teksten.

Ad 43) Følger af Forslaget under 22.

Ad 44) Forslaget er redaktionelt.

Ændringsforslag.

Til § 3.

Af et *Mindretal* (Martin Olsen og C. F. Sørensen):

1) I 1ste Stykke, 3die Linie, ændres „2 $\frac{1}{4}$ “ til: „4 $\frac{1}{4}$ “.